

Posudek vedoucího bakalářské práce Anety Peterkové na téma "Realita 30. a 40. let zprostředkovaná filmem"

Autorka si zvolila téma z dějin československého filmu. Zaměřila se na období od 30. let 20. století, od počátků zvukového filmu, do konce 2. světové války s přesahy v výkladu. Jádrem práce je situace za protektorátu, kdy filmu u nás podléhal nacistickému dohledu, přesto vznikaly filmy, které sledujeme dodnes.

Jádrem práce je popis procesu vzniku filmu z hlediska dokument, které v této souvislosti vznikají, uvedený pak do souvislosti se vznikem jednoho konkrétního filmu. Zvolila si nepolitický film, zachycující běžný život bez dopadů doby, kdy vznikl, film Příklady táhnou. Přestože v něm hraje řada hvězd tehdejší kinematografie, např. Nataša Gollová, Růžena Nasková či Antonín Novotný, nepatří film k těm nejvýznamnějším.

V úvodu autorka seznamuje s tématem a nastiňuje postup práce a rozvržení kapitol. Za podařenou považují celou první část práce, která vyváženě a věcně popisuje jednak všeobecnou situaci Československa do vzniku Protektorátu Čechy a Morava, jednak situace v protektorátu za války z hlediska postavení a možností filmu, kinematografie apod.

Kapitola, popisující proces vzniku filmu mohla být obsáhlejší, trochu podrobnější. Je napsána na základě dostatečného zvládnutí a využití teoretické literatury. Zasloužila by si trochu větší propracování, promyšlení a dotažení myšlenek do konce. Z větší části ji tvoří jen přepsané dokumenty, bez komentáře a vyhodnocení.

Za méně povedenou považují podkapitolu o Nataše Gollové jako příklad kariéry herečky, která hraje ve zvoleném filmu – málo literatury, povrchní. Mohlo se např. nahlédnout do záznamů o univerzitních studiích N. Gollové. Ačkoli to nesouvisí přímo s tématem práce, studentka by tím ukázala, že umí domýšlet a dotahovat práci do detailů – a posunula by i znalosti o herečce, které jinak de facto získala jen z Cibulkovy monografie.

Příkladový film je zvolen celkem vhodně – idylka, natočená ve složité době, tedy kontrast, na který chtěla autorka poukázat.

Závěr pak vhodně shrnuje práci a přináší závěry, ke kterým autorka dospěla.

Konkrétní připomínky:

- s. 16 – napsat, podle jakého klíče byly „závadné“ filmy zvoleny
- s. 17 – opomenuto, že koncem války počet natočených filmů klesal i kvůli nedostatku financí a vůbec materiálního zabezpečení
- s. 18 – odkaz na citát Boh. Šmídy, není odkázáno, odkud je citát převzat
- s. 20 – pracuje se zkratkou FPS, která odkazuje na Filmový poradní sbor, ale není to standardně uvedeno v text, tj. není Filmový poradní sbor (dále FPS), a navíc pracuje v textu s touto zkratkou v ženském rodě: ...FPS požadovala...
- s. 23 – rezervy v německých názvech, je to doslova převzaté z dokumentu, nebo vlastní překlad? Mělo být uvedeno v odkazu, nebo klidně i v textu samotném
- s. 38 – Jiřího Brdečka(!) – správně Brdečky

Nevyhnula se ani pár pravopisným chybám, hl. chybějícím čárkám, jinde ...osoby...chtěli...

U jmen, přibližovaných v poznámkách, by se hodilo uvést i roky narození a úmrtí.

Na konci práce měly být – podle významu - na prvním místě uvedeny prameny, pak literatura a nakonec internetové zdroje.

Práce je trošku nesystematická, Aneta leckteré myšlenky nedotáhla do logického konce. Řadu postřehů spíš nadhodila než domyslela. Téma šlo pojednat i mnohem šířeji, bylo možné jak rozvést část o vzniku filmu, tak např. část o cenzuře za války.

Práce splňuje podmínky, kladené na bakalářskou závěrečnou práci a hodnotím ji jako velmi dobrou a doporučuji k obhajobě.

31. 5. 2017

PhDr. Milada Sekyrková, CSc.